

Publicerad 2006-03-30 12:37 av Blåhäxa

Reflektion efter ett oehört jobbigt samtal med en socialtant som vill "vara duktig" och anser att jag sköter inte mitt mammaroll så som hon tycker man ska... lätt för en som inga barn har berätta hur man skall göra! (bortser gärna ifrån gra

Vem är du att kritisera mig?

<table id=\"HB_Mail_Container\" style=\"height: 100%\" cellspacing=\"0\" cellpadding=\"0\" width=\"100%\" border=\"0\"><tbody><tr style=\"width: 100%; height: 100%\"><td id=\"HB_Focus_Element\" style=\"width: 100%; height: 250px\" valign=\"top\"> Vem är du att kritisera mig?
--

Det är så lätt för dig - att sitta där och kritisera mig...

...att jag borde prata med mina söner

Hur tror du, att det känns för mig, när jag ser dom och dom springer sin väg?

Hur tror du det känns för mig varje morgon, när jag vaknar till verkligheten att dem inte finns hos mig längre?

Hur tror du det känns för mig, att somna om natten och inte veta om de har det bra...om de har borstat sina tänder, gjort sina läxor, ätit upp sina mackor?

Hur tror du det känns för mig, när jag inte vet när jag ser dem igen?

Hur tror du det känns för mig, när jag vet att dem hatar mig?

Hur tror du det känns för mig, när jag vet att dem tror att jag inte älskar dem?

Hur tror du det känns att leva utan dem?

Så, vem är du att döma mig?

...att jag borde ringa och berätta till dem att jag flyttar bort...

när dom inte svarar på mina meddelande,

när dom lägger luren på mitt öra,

när dom springer sin väg när dom ser mig!

Jag undrar om du någonsin har känt smärta i ditt hjärta?

Källan till mina tårar är oändlig!

Sorgen tar aldrig slut!

Det ända jag kan göra är att fortsätta leva ändå...

Så vad vill du?

- att jag ska sluta leva?

Det var inte rättvist att döma mig,

jag måste fatta ett beslut och jag fattar den som gynnar mina söner mest!

Har det valt att leva med sin pappa så får jag respektera det...

Att han för över sitt hat mot mig genom mina söner - är orättvist,

men det kan lätta deras liv att jag försvinner då för gott.

Då slipper dem höra det eviga tjetet om hur dålig mamma jag är - dagligen...

Deras pappa blir nog nöjd nu, och låter dem leva...

Fast jag är död... men det får vara priset!

Älskar mina söner! Vill ju ha dem hos mig!

Jag kramar om dem i mina drömmar ...
pussar deras mjuka kinder...
och snofsar dem tills dom bli luktlösa...
... du vet inte hur ont det gör! Vill alltid bara sova!
Lämna mig i fred - jag ber!

</td></tr><tr><td style=\"font-size: 1pt; height: 1px\"> </td></tr></tbody></table>

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren BlåhäXa med Poeter.se id #6665 innehar upphovsrätten